

ENTREVISTA AMB ÍÑIGO LAMARCA, 'ARARTEKO', DEFENSOR DEL POBLE
BASC

Íñigo Lamarca: "L'homosexualitat no coneix ideologies, esglésies ni partits"

SONIA GARCÍA GARCÍA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 16.05.09

'LA CARA OCULTA DE L'HOMOFÒBIA'.

A les 17.00 hores

Districte de Sant Andreu.

Plaça Orfila, 1. Gratuït

Íñigo Lamarca Iturbe va presidir l'Associació de Gais i Lesbianes GEHITU i el 2004 va ser designat Ararteko, defensor del poble basc. Avui intervén a La cara oculta de l'homofòbia, amb la regidora del districte de Sant Andreu, Gemma Mumbrú, i el president del Grup d'Amics Gais, Lesbianes, Transexuals i Bisexuals, José Benito Eres.

--¿Quina és aquesta cara oculta de l'homofòbia?

--No té només una cara, però la xerrada es fa en una data simbòlica, el Dia Internacional contra l'Homofòbia, que celebra que l'homosexualitat ha deixat de ser considerada una malaltia.

--Però, ¿continua la persecució de caràcter sexual?

--Sí. Amnistia Internacional assenyala que 86 països del món persegueixen l'homosexualitat i set la castiguen amb la pena de mort.

--¿Quina és la situació a Espanya?

--Ha evolucionat molt, però això no vol dir que visquem un ple reconeixement de drets.

--¿I l'anomenat poder gai?

--És un mite que els gais tinguin més poder adquisitiu, el que passa és que normalment no tenen fills, que és on inverteixen gran part dels recursos les famílies de dones lesbianes i les heterosexuals.

--Més bé que algunes dones, sí que ho estan...

--Jo faig la següent analogia: les dones estan en igualtat de condicions segons la llei, però en la vida diària estan molt lluny de tenir igualtat.

--Aquesta és la cara oculta.

--Sí. En l'àmbit social i real, l'homofòbia persisteix.

--¿Per què?

--Per la invisibilitat. És com si l'assumpte de l'homofòbia s'hagués clausurat. I això es tradueix en estereotips, prejudicis i por.

--¿Què significa?

--Que encara persisteix en el pensament social que normalitat és igual a heterosexualitat. Sempre explico l'anècdota següent: a una senyora li pregunten si és heterosexual i ella respon molt enfadada: "¡Noo! Jo sóc normal".

--Fins i tot amb la nova legislació.

--El concepte tolerància implica preponderància sobre allò que tolereu. És a dir, encara es considera superior la moral heterosexual.

--¿A nivell polític també?

--Existeix una posició políticament correcta. El que s'ha d'aconseguir és la normalització i que cada persona assumeixi internament la seva sexualitat.

--O sigui, sortir de l'armari.

--Sí. Hi ha parelles al PP que ja estan fent ús d'aquests drets. L'homosexualitat no té ideologies, stats, església ni partits polítics. La visibilitat sempre serà més bona per a tots.